

DAVID LAGERCRAINTZ

SAMENVATTINGEN EN VOORPUBLICATIE

ZIJ DIE MOET STERVEN

MILLENNIUM 6

Vertaald uit het Zweeds door
Geri de Boer

SIGNATUUR

2019

Hon som måste dö © David Lagercrantz & Moggleden AB, first
published by Norstedts, Sweden, in 2019
Published by agreement with Norstedts Agency
Vertaald uit het Zweeds door Geri de Boer
© 2019 Uitgeverij Signatuur, Amsterdam en Geri de Boer
Alle rechten voorbehouden

Omslagontwerp: © Wil Immink Design
Omslagbeeld: © Valentin & Byhr
Foto auteur: © Cato Lein

ISBN 978 90 5672 572 3
NUR 305

Beste lezer,

Het is weer bijna zover! 22 augustus verschijnt het laatste deel in de Millennium-serie, geschreven door David Lagercrantz. En wat een grande finale. In plaats van de prooi, besluit Lisbeth Salander deze keer de jager te zijn. In *Zij die moet sterven* maakt ze zich op voor de finale strijd met haar zus Camilla, terwijl Mikael aan een zaak werkt die op politiek niveau uiterst gevoelig ligt en terugvoert naar een gevaarlijke expeditie van jaren terug. Dit is Millennium op z'n best.

Ter gelegenheid van de publicatie van dit zesde deel hebben wij voor u in dit boekje het Millennium-universum in kaart gebracht aan de hand van samenvattingen van de eerdere vijf delen. Daarnaast krijgt u nu alvast een exclusief leesfragment van *Zij die moet sterven* – Millennium 6!

Wij wensen u veel voorpret en leesplezier!

Juliette van Wersch,
Uitgever Signatuur

MANNEN DIE VROUWEN HATEN – Millennium 1

‘Mensen hebben altijd geheimen.

Het is alleen de vraag hoe je daarachter komt.’

– Lisbeth Salander

Financieel journalist Mikael Blomkvist wordt tot een korte gevangenisstraf veroordeeld wegens de belasting van de zakenman Hans-Erik Wennerström, en hij besluit om zijn werk bij het tijdschrift *Millennium* een tijdje stop te zetten.

Voordat hij zijn straf moet uitzitten, wordt Blomkvist gerekruteerd voor een ongebruikelijke opdracht. Henrik Vanger, ooit een van de grootste industriëlen van het land, wil dat hij de geschiedenis van de familie Vanger op papier zet. Dat verzoek is echter slechts een dekmantel voor wat Blomkvist werkelijk moet doen: uitzoeken wat er met Vangers nichtje Harriët is gebeurd, dat vier decennia eerder spoorloos is verdwenen. Vanger wil dat Mikael het mysterie opheldert, zodat hij de zaak eindelijk los kan laten.

Blomkvist neemt de opdracht aan, en na zijn ge-

vangenisstraf reist hij af naar het eiland Hedeby, waar de familie Vanger haar landgoed heeft. Aan het begin lijkt het hele project hem vergeefse moeite: hoe moet hij iets nieuws ontdekken nadat al zovelen het hebben geprobeerd? Blomkvist beseft dat hij hulp nodig heeft, en hij krijgt een tip over de jonge Lisbeth Salander, een lastig type, maar ook een expert op het gebied van hacken. Dat laatste maakt haar tot een ongeëvenaard onderzoeker.

Salander blijkt een mysterieus verleden te hebben dat ze verborgen houdt voor Blomkvist. Als tiener heeft ze een aantal jaren doorgebracht op een psychiatrische afdeling, waar Peter Teleborian het voor het zeggen had. Uiteindelijk is ze onder curatele gesteld van Holger Palmgren, die haar geholpen heeft om haar leven weer op de rails te krijgen. Nu Palmgren echter geveld is door een beroerte, heeft Lisbeth het te stellen met een nieuwe curator genaamd Nils Bjurman. Hij vergrijpt zich op brute wijze aan haar, en hij dreigt haar voorgoed te laten opsluiten als ze er iets over loslaat. Wat hij niet weet, is dat Lisbeth het misbruik heeft opgenomen en een al even brute wraak aan het plannen is.

Samen vormen Blomkvist en Salander een even onwaarschijnlijk als bekwaam team. Terwijl Mikael toegang probeert te krijgen tot de gelederen van de excentrieke en ambitieuze familie Vanger, gebruikt Lisbeth haar vaardigheden om Harriëts dagboek te ontcijferen en een serie foto's op te sporen van de dag

waarop ze verdween. Het tweetal ontdekt een paar veelbelovende nieuwe aanwijzingen, en ondertussen wordt de aantrekkingskracht tussen hen steeds sterker. Maar dan beginnen ze te vermoeden dat een van Henrik Vangers intimi betrokken is bij een reeks sadistische moorden. Al snel verkeren Mikael en Lisbeth in groot gevaar.

DE VROUW DIE MET VUUR SPEELDE – Millennium 2

**‘Niemand is onschuldig, er zijn alleen
verschillende niveaus van verantwoordelijkheid.’
– Lisbeth Salander**

Lisbeth Salander keert terug naar Zweden na een jaar in het buitenland, een verblijf waarvoor ze betaald heeft met geld dat ze financier Hans-Erik Wennerström afhandig heeft gemaakt. Thuis zitten meerdere mensen op haar te wachten: ex-vriendin Miriam Wu, voormalig werkgever Dragan Armanskij, haar vroegere curator Holger Palmgren, en natuurlijk Mikael Blomkvist. Maar ook haar vijanden zijn helemaal klaar voor haar komst.

Nils Bjurman, bij wie Lisbeth onder curatele staat, heeft een naam ontdekt in een oud rapport, eentje die weleens kan toebehoren aan een man die Lisbeth net zozeer haat als hijzelf.

Ondertussen heeft Erika Berger, de hoofdredacteur van *Millennium*, een schokkende primeur in handen gekregen. De journalist Dag Svensson en zijn vrien-

din, onderzoeker Mia Bergman, zijn in Zweden op een grootschalige georganiseerde mensensmokkel gestuit. De slachtoffers zijn Oost-Europeaanse meisjes en vrouwen, en hooggeplaatste figuren blijken te hebben betaald om seks met hen te hebben. Berger besluit het verhaal te publiceren, en ze maakt Mikael Blomkvist daarvoor verantwoordelijk.

Maar dan worden Dag en Mia dood aangetroffen, en de politie vindt op het moordwapen, dat op naam blijkt te staan van Nils Bjurman, de vingerafdrukken van Lisbeth Salander. Blomkvist is het niet eens met de conclusies van de politie, en hij en Erika besluiten de zaak zelf te onderzoeken. Hij ontdekt al snel wat de dubbele moord en het mensensmokkelverhaal met elkaar verbindt: de beruchte en ongrijpbare crimineel Zala, die op een of andere manier ook iets met Lisbeth te maken heeft. Lisbeth, die doorheeft dat iemand haar de moord op Dag en Mia in de schoenen wil schuiven en dat diegene het zelfs op haar leven heeft voorzien, is inmiddels ondergedoken, en ze doet een beroep op Mikael door zijn computer te hacken.

Een serie dramatische gebeurtenissen confronteert Lisbeth met haar duistere verleden, en als ze ontdekt dat de jacht geopend is op haarzelf en iedereen om wie ze geeft, besluit ze dat er mensen zijn die hun straf niet mogen ontlopen. Op een afgelegen boerderij treft Lisbeth uiteindelijk haar vader, Alexander 'Zala' Zala-chenko, en haar reusachtige halfbroer Ronald Niedermann. Het wordt een dodelijke familiereünie.

GERECHTIGHEID – Millennium 3

'Wraak is een sterke drijfveer'

– Lisbeth Salander

Bij de spoedeisende hulp van het Sahlgrenska-ziekenhuis in Göteborg komen twee patiënten binnen in kritieke toestand. Lisbeth Salander, die gezocht wordt voor de moord op Dag Svensson en Mia Bergman, heeft een kogel in haar hoofd en moet direct een operatie ondergaan; Alexander Zalachenko heeft een klap gehad met een bijl. Lisbeth overleeft het, maar daarmee is ze nog niet uit de problemen. Er zijn machtige mensen die haar eens en voor altijd het zwijgen willen opleggen.

Hoewel de politie doorheeft dat Lisbeth mogelijk onschuldig is, zet de aanklager de zaak tegen haar door. Annika Giannini, de zus van Mikael Blomkvist, is bereid haar als advocaat bij te staan, ook al stelt Lisbeth zich terughoudend op. Als Annika naar het ziekenhuis komt voor overleg, wordt Zalachenko in

zijn kamer doodgeschoten door zijn oude opdrachtgever bij de geheime dienst. Vervolgens berooft de moordenaar zich van het leven. Iemand is blijkbaar bezig sporen uit te wissen. Lisbeth besluit samen met de Hacker Republic tot actie over te gaan.

Mikael Blomkvist verdiept zich in Lisbeths tragische en geheimzinnige verleden, en al snel komt er van alles boven water. Hij ontdekt dat haar moeder door Zalachenko zo is toegetakeld dat ze er permanente hersenschade aan heeft overgehouden. En ook dat Lisbeth ooit geprobeerd heeft om haar vader te vermoorden, waarna ze op een gesloten psychiatrische afdeling is blootgesteld aan de zogenaamde 'behandeling' van Peter Teleborian. Blomkvist besluit een exposé te schrijven dat Lisbeth Salander vrijpleit, en dat de overheid, de geheime dienst en eigenlijk het hele land op hun grondvesten zal doen schudden.

Als het proces tegen Salander van start gaat, wordt psychiater Peter Teleborian door de aanklager opgeroepen als hoofdgetuige. Hij beweert dat Lisbeth aan gevaarlijke waandenkbeelden lijdt en voorgoed moet worden opgesloten. Giannini en Salander vegan zijn verhaal van tafel door de video te tonen waarop Nils Bjurman zich aan Lisbeth vergrijpt. Nu vaststaat dat alles echt gebeurd is, krijgt Lisbeth Salander eindelijk de kans om het verleden een plek te geven en het recht – het ware recht – te doen zegevieren.

WAT ONS NIET ZAL DODEN

– Millennium 4

‘Mik op hun zwakste punt – wees een strijder.’

– Lisbeth Salander

Het tijdschrift *Millennium* wordt overgenomen door een groot nieuwsconcern dat het hipper en winstgevender wil maken. Kwade tongen beweren dat Mikael Blomkvist over zijn hoogtepunt heen is, en hij denkt serieus na over een carrièreswitch.

Lisbeth Salander heeft ondertussen nog altijd geen rust gevonden. Ze doet mee aan een hackaanval en neemt daarbij risico's die ze normaal zou vermijden, zodat ze de NSA achter zich aan krijgt. Blomkvist, die Salander al in geen tijden heeft gezien, wil heel graag weten hoe het met haar gaat; dan hoort hij dat Frans Balder, een vooraanstaand onderzoeker op het gebied van kunstmatige intelligentie, onlangs is teruggekeerd naar Stockholm en de hulp heeft ingeroepen van een jonge vrouwelijke superhacker.

Het wordt duidelijk dat professor Frans Balder ab-

rupt zijn topbaan in Silicon Valley heeft opgezegd om de voogdij op zich te nemen over zijn zwaar autistische zoontje, dat mishandeld is door zijn geweldadige stiefvader. Maar Balder is ook het doelwit geworden van hackers, en hij is doodsbang dat zijn baanbrekende onderzoeksresultaten in verkeerde handen vallen. Op een avond belt hij Mikael Blomkvist en zinspeelt erop dat hij iets opzienbarends weet over een Amerikaanse inlichtingendienst. Mikael ruikt direct de primeur die *Millennium* zo hard nodig heeft, en hij maakt een afspraak met Balder. Voordat hij hem echter kan treffen, wordt de professor het slachtoffer van een huurmoordenaar.

Balders zoontje August heeft twee zeldzame talenten: hij is ontzettend goed met cijfers, en hij kan alles wat hij heeft gezien natekenen met fotografische precisie. De jongen heeft een blik kunnen werpen op het gezicht van zijn vaders moordenaar, en dat betekent dat ook hij een doelwit is. Als Lisbeth erachter komt dat hij in gevaar verkeert, weet ze zijn leven te redden door een kogel op te vangen, die haar net onder de schouder treft. Met hulp van Blomkvist en Erika Berger regelt ze een onderduikadres voor August op een van de eilanden. Daar beseft ze dat hij niet alleen de moordenaar kan ontmaskeren, maar haar ook kan helpen het zwaarst versleutelde computerbestand te kraken dat ze ooit voor zich heeft gehad. Het bevat informatie die de NSA in verband brengt met de Russische georganiseerde misdaad en de moord op Frans Balder.

Niet veel later doet een beeldschone jonge vrouw een poging om Mikael te verleiden. Hij gaat niet op haar avances in, omdat hij er een vreemd gevoel bij krijgt: het is alsof hij haar kent, maar toch ook niet. Later realiseert hij zich dat het Lisbeths tweelingzus moet zijn geweest, met wie ze geen contact meer heeft. Camilla – of Kira, zoals ze zichzelf nu noemt – heeft Zala's misdaadimperium overgenomen en deelt vanuit Rusland de lakens uit. Door Mikaels jongere collega Andrei Zander te martelen, komt ze erachter waar Salander zich ophoudt. Al snel krijgen Lisbeth en August het te stellen met Kira en haar handlangers...

DE MAN DIE ZIJN SCHADUW ZOCHT – Millennium 5

**‘Eerst moet je uitvinden hoe het zit.
Daarna kun je je wreken.’ – Lisbeth Salander**

Lisbeth Salander zit een korte gevangenisstraf uit in de vrouwengevangenis Flodberga, en ze doet wat ze kan om de vrede tussen haar medegevangenen te bewaren. Ze neemt het op voor Faria Kazi, de uit Bangladesh afkomstige jonge vrouw in de cel naast haar, wat de woede wekt van Benito, die onder de gevangenen de dienst uitmaakt.

Holger Palmgren komt Lisbeth opzoeken en vertelt dat hij documenten heeft ontvangen die een nieuw licht werpen op wat haar als kind is aangedaan door de autoriteiten. Er komt een herinnering bij Lisbeth boven, en ze weet even toegang te krijgen tot een gevangeniscomputer, waarmee ze zich een weg naar een stel oude documenten hackt. Ze vraagt Mikael Blomkvist zich te verdiepen in ene Leo Mannheimer, een partner van effectenhandelaar Alfred Ögrens. Maar

wat heeft deze welgestelde jongeman precies te maken met Lisbeth Salanders verleden?

Bij het doornemen van oude dossiers over Lisbeth stuit Holger op iets wat ‘het Register’ wordt genoemd, en ook op de naam van een oude kennis, sociologie-professor Martin Steinberg. Hij neemt contact op met Steinberg om na te gaan wat die met de zaak te maken heeft. Dat blijkt een dure vergissing.

Ondertussen richt Mikael zijn aandacht op Leo Mannheimer. Van een gemeenschappelijke vriend hoort hij dat Leo zich de laatste tijd vreemd gedraagt. Met zijn intelligente en gevoelige aard is hij in de financiële wereld sowieso altijd een vreemde eend in de bijt geweest. Mikael ontdekt uiteindelijk dat Leo – net als Lisbeth – deel uitmaakt van een tweeling, al is hij op jonge leeftijd van zijn broertje Daniel gescheiden. Leo is opgegroeid in een rijke familie waar hij werd overstelpt met aandacht, terwijl Daniel een veel moeilijker leven heeft gehad in een pleeggezin. Mikael komt een geheim sociaal experiment op het spoor waarin tweelingen als proefpersonen dienen, en ook Lisbeth en Camilla blijken ooit bestemd te zijn geweest om deel uit te maken van dit gewetenloze complot.

Als Lisbeth vrijkomt uit de gevangenis, is ze vastbesloten om samen met haar advocate Annika Giannini iets voor Faria Kazi te betekenen. Ondertussen verdiept Mikael zich verder in het Register. Hij is er inmiddels van overtuigd dat Daniel de plaats van zijn

tweelingbroer heeft ingenomen en nu doet alsof hij Leo is. Maar waarom? Mikael probeert het mysterie te ontrafelen, maar de tijd begint te dringen. En dan blijkt ook nog eens dat Benito uit de gevangenis is ontsnapt en het gemunt heeft op Salander.

ZIJ DIE MOET STERVEN

– Millennium 6

'Het verleden is een bom die op springen staat.'

– Lisbeth Salander

Een dakloze man wordt dood aangetroffen in een park in het hart van Stockholm. Op het eerste gezicht een tragisch maar verder niet uitzonderlijk sterfgeval, maar lijkschouwer Fredrika Nyman blijft zitten met het gevoel dat er meer aan de hand is. Ze neemt contact op met Mikael Blomkvist, die het niet kan helpen geïnteresseerd te raken. De dakloze blijkt in het verleden vaak warrige verhalen te hebben opgehangen over Johannes Forsell, de Zweedse minister van Defensie. Was dat allemaal niet meer dan het geraaskal van een gek, of heeft de regering echt iets met de zaak te maken?

Mikael besluit Lisbeth Salander om hulp te vragen, maar na de begrafenis van Holger Palmgren is ze zonder opgave van adres vertrokken. Zonder dat iemand het weet, is ze naar Moskou afgereisd om eens en voor

altijd af te rekenen met haar tweelingzus Camilla.
Voor Lisbeth is het genoeg geweest: in plaats van
prooi, wil ze dit keer jager zijn.

VOORPUBLICATIE

ZIJ DIE MOET STERVEN

15 AUGUSTUS

Lisbeth Salander zat in een hotelkamer aan het Manegeplein in Moskou. Ze keek op haar laptop en zag Mikael uit de voordeur aan de Fiskargata komen. Zijn houding getuigde niet van zijn gebruikelijke flinkheid maar leek enigszins radeloos. Ze voelde een steek van iets wat ze niet helemaal begreep en waar ze nog minder tijd voor nam om het wel te doorzien. Ze keek alleen even op van haar computer en richtte haar blik op de fleurig glinsterende glazen koepel buiten.

De stad, die haar net nog onverschillig had gelaten, was nu uitnodigend en ze dacht erover alles te laten zitten, weg te gaan en zich een stuk in de kraag te drinken. Maar dat was natuurlijk onzinnig. Ze moest gedisciplineerd blijven. Ze had zo ongeveer naast haar computer gewoond en nauwelijks geslapen. Toch zag ze er paradoxaal genoeg netter uit dan ze lange tijd

had gedaan. Haar haar was pas geknipt en kort. Haar piercings waren verdwenen en ze droeg een zwart pak met een witte bloes, net als bij de begrafenis, niet ter ere van Holger, maar omdat het een gewoonte was geworden en omdat ze minder wilde opvallen.

Ze had zich voorgenomen om als eerste toe te slaan en niet als een opgejaagde prooi in een hoekje te gaan zitten wachten. Daarom bevond ze zich in Moskou en daarom had ze camera's laten ophangen aan de Fiskargata in Stockholm. Maar de prijs was hoger dan ze had verwacht. Niet alleen omdat haar verleden was opgerakeld en haar 's nachts wakker hield, maar ook omdat de vijand zich verschool achter rookgordijnen en hopeloze cryptoberichten, en ze uren bezig was om haar eigen sporen uit te wissen. Ze leefde als een ontsnapte gevangene. Niets van wat ze wilde ging moeiteloos en pas nu, na meer dan een maand werk, begon ze haar doel te naderen. Maar dat wist ze niet zeker, en soms vroeg ze zich af of de vijand toch niet een stap op haar voor lag.

Toen ze vandaag haar operatie had verkend en voorbereid, voelde ze zich in de gaten gehouden, en 's nachts luisterde ze soms ongerust naar de mensen in de gang van het hotel, vooral naar een man – ze was er zeker van dat het een man was – met een geheel eigen dysmetrie, een steeds terugkerende onregelmatigheid in zijn tred, die steeds voor haar deur inhiel en daar leek te staan luisteren.

Ze spoelde de film terug. Mikael Blomkvist kwam

nogmaals als een geslagen hond uit de Fiskargata. Ze dacht erover na, dronk haar glas whisky leeg en keek naar buiten. Donkere wolken trokken over de Staatsdoema naar het Rode Plein en het Kremlin. Het zag uit naar regen. Het zag uit naar een verschrikkelijk noodweer, en dat kwam misschien wel goed uit. Ze stond op en overwoog een douche of een bad te nemen, maar het volstond om een andere bloes aan te trekken. Ze koos voor een zwarte. Dat voelde goed. Uit een geheim vak van haar koffer haalde ze haar Cheetah, een Beretta-pistool dat ze al op de tweede dag in Moskou illegaal had gekocht, en stopte hem in de holster aan de binnenkant van haar colbert. Ze keek haar kamer rond.

Die beviel haar niet, en het hotel ook niet. Het was te luxe en te kitscherig, en in de salons beneden liepen niet alleen mannen zoals haar vader, enorme klootzakken met een vanzelfsprekend eigendomsrecht op hun minnaressen en ondergeschikten, er waren ook ogen die haar bekeken. Er konden berichten worden doorgegeven aan de inlichtingendienst of aan criminelen, en vaak waren haar vuisten gebald, zoals nu, en was ze voorbereid op een gevecht.

Ze ging naar de badkamer en spetterde koud water in haar gezicht. Het hielp niet veel. Haar voorhoofd stond strak van de slapeloosheid en de hoofdpijn. Zou ze al gaan? Dat kon toch wel? Ze luisterde naar geluiden op de gang. Daar was niets te horen en ze vertrok. Haar kamer lag op de twintigste verdieping en het was

niet ver naar de lift. Bij de liften stond een man van een jaar of vijfenveertig. Hij was elegant, kortgeknipt, droeg een spijkerbroek en een leren jack, en een zwarte bloes, net als zij. Ze had hem al eerder gezien. Er was iets eigenaardigs met zijn ogen – die hadden allerlei kleuren en glanzen. Maar daar bekommerde ze zich niet om.

Met neergeslagen ogen ging ze samen met de man naar beneden. Ze stapte uit in de foyer en ging het plein op. Ze keek naar de grote glazen koepel met zijn ronddraaiende wereldkaart, die daar in het donker glinsterde. Eronder lag een winkelcentrum van vier verdiepingen. Erbovenop stond een bronzen beeld van Sint-Joris en de draak. Sint-Joris was de schutspatroon van Moskou, die ze overal in de stad zag, met geheven zwaard. Soms legde ze haar hand op haar schouderblad in een soort beschermend, zorgzaam gebaar naar haar eigen draak. Af en toe raakte ze een oude schotwond in haar schouder aan of het litteken van een messteek in haar heup. Het was alsof ze zichzelf wilde herinneren aan die pijnlijke momenten.

Ze dacht aan branden en rampen, en aan haar moeder, en intussen deed ze de hele tijd haar best om niet te worden vastgelegd op bewakingscamera's. Daarom liep ze ongelijkmatig en gespannen, maar wel snel, naar de Tverskoj Boulevard, de grote paradedstraat met haar parken en tuinen, en ze stopte pas toen ze bij Versailles was, een van de mooiste restaurants van de stad.

De zaak leek wel een barokpaleis, met pilaren, vergulde en kristallen ornamenten, het was een complete zeventiende-eeuwse pastiche en ze wilde niets liever dan daar weer weggaan. Maar in Versailles zou die avond een feest plaatsvinden voor de allerrijksten van de stad, en ze zag de voorbereidingen al van een afstand. Tot dusver was er alleen een horde jonge vrouwen gearriveerd, ongetwijfeld ingehuurde callgirls. Maar het personeel was hard aan het werk met de laatste loodjes. Ze kwam dichterbij en kreeg de gastheer in het oog.

Hij heette Vladimir Kuznetsov en hij stond in witte smoking en op lakschoenen bij de ingang. Hoewel hij nog niet oud was – net vijftig – zag hij eruit als de kerstman: wit haar, witte baard en een dikke buik die niet paste bij zijn dunne benen. Officieel was zijn verhaal een sprookje: een mislukte kruimeldief die van koers was veranderd en een succesvolle kok was geworden, gespecialiseerd in berensteaks en paddenstoelensauzen. Maar in het geheim leidde hij een aantal *troll factories* die nepnieuws produceerden, vaak met een antisemitische ondertoon. Kuznetsov had niet alleen chaos veroorzaakt en verkiezingen beïnvloed, hij had ook bloed aan zijn handen.

Hij had de randvoorwaarden voor massamoorden gecreëerd en van haat big business gemaakt, en uit het feit dat ze hem bij de ingang zag staan putte Lisbeth kracht. Ze raakte even de omtrekken van haar Beretta in zijn holster aan en keek om zich heen. Kuznetsov

trok nerveus aan zijn baard, want dit was zijn grote avond. Binnen speelde een strijkkwartet waarvan Lisbeth wist dat het later op de avond zou plaatsmaken voor de jazzband Russian Swing.

Buiten was een rode loper uitgerold onder een dak van zwarte zonneschermen. De loper werd omzoomd door touwen en lijfwachten. De lijfwachten stonden dicht bij elkaar; ze droegen grijze pakken en oortjes, en waren allemaal gewapend. Kuznetsov keek op zijn horloge. Nog geen van de gasten was gearriveerd. Het was net een spel: niemand wilde als eerste komen.

Wel verdrongen zich al veel mensen op de straat die wilden kijken. Het bericht had blijkbaar de ronde gedaan dat er prominenten kwamen, en dat was goed, dacht ze. Dan viel ze minder op. Maar toen kwam de regen, eerst motregen, later stortregen. In de verte was een bliksemstraal te zien. De donder rolde en de menigte ging uiteen. Alleen een paar dapperen met een paraplu bleven staan, en even later kwamen de eerste limousines met gasten. Kuznetsov begroette hen buigend, een van de dames naast hem zette een kruisje in een zwart boekje en langzaam vulde het restaurant zich met mannen van middelbare leeftijd en nog meer jonge vrouwen.

Lisbeth hoorde het geroezemoes binnen, dat zich vermengde met de muziek van het strijkje, en af en toe ving ze een glimp op van figuren die ze bij het in kaart brengen van het netwerk was tegengekomen. Ze zag dat Kuznetsovs gezicht en zijn bewegingen verander-

den al naar gelang het belang en de positie van de mensen. De gasten kregen de glimlach en de buiging waarvan hij meende dat ze die verdienden, en de echte prominenten kregen ook een grapje, hoewel vooral Kuznetsov zelf daarom moest lachen.

Hij grijnsde en grinnikte als een hofnar, en Lisbeth zag het spektakel doodstil en kletsnat aan. Misschien ging ze er te veel in op. Ze viel een van de bewakers op. Hij knikte naar een collega en dat was niet goed, helemaal niet goed. Ze deed alsof ze wegging, maar verstopte zich in een portiek verderop. Ze merkte dat haar handen trilden en dacht dat dat niet door de regen of de kou kwam.

Ze was tot barstens toe gespannen, pakte haar mobiel en controleerde of alles klaar was. De aanval moest perfect getimed plaatsvinden, anders was ze verloren, dus ze nam alles nog een paar keer door. Maar de tijd verstreek en na een tijdje geloofde ze er niet meer in. Het regende en er gebeurde niets. Het leek steeds meer op weer een gemiste kans.

Alle genodigden waren er kennelijk. Toen zelfs Kuznetsov naar binnen ging, liep ze voorzichtig terug en keek naar binnen. Het feest was in volle gang. De mannen hadden al shotjes genomen en waren de meisjes al aan het betasten. Ze besloot terug te gaan naar het hotel.

Maar net op dat moment stopte er weer een limousine. Een dame bij de deur rende naar binnen om Kuznetsov te halen, die met het zweet op zijn voor-

hoofd en een glas champagne in zijn hand aan kwam zetten, en Lisbeth besloot toch nog even te blijven. Het was duidelijk een belangrijke gast. Dat was te merken aan de bewakers, aan de onrust die er in de lucht hing en aan het dwaze gezicht dat Kuznetsov trok. Lisbeth trok zich terug in haar portiek. Maar er stapte niemand uit de limousine.

Er sprong geen chauffeur uit de wagen in de regen om het portier te openen. De auto stond daar maar. Kuznetsov streek zijn haar en zijn vlinderstrikje goed en veegde zijn voorhoofd af. Hij trok zijn buik in en dronk zijn glas leeg, en op dat moment stopte Lisbeth met trillen. Ze ving iets op in Kuznetsovs ogen dat ze maar al te goed kende, en zonder aarzelen startte ze haar hackeraanval.

Daarna stopte ze haar mobieltje in haar zak en liet ze het programma automatisch zijn werk doen, terwijl ze met fotografische scherpte om zich heen keek en elk detail in de omgeving registreerde: de lichaamstaal van de lijfwachten, hoe dicht ze hun hand bij hun wapen hielden, de ruimtes tussen hun schouders langs de rode loper, en de oneffenheden en waterplassen op het trottoir voor haar.

Doodstil, haast catatonisch, bleef ze alles bekijken, totdat de chauffeur uit de limousine stapte, een paraplu openklapte en het achterportier openmaakte. Toen ging ze er met katachtige passen naartoe, met haar hand op het pistool in haar jasje.

AUTEURS VAN DE MILLENNIUM-SERIE

Stieg Larsson (1954-2004) was journalist en hoofdredacteur van het tijdschrift *Expo*. Hij overleed onverwachts in 2004, nog voordat zijn eerste boek *Mannen die vrouwen haten* gepubliceerd kon worden. Hij had toen ook al de manuscripten van *De vrouw die met vuur speelde* en *Gerechtigheid* klaarliggen, maar heeft het gigantische internationale succes van zijn boeken niet meer meegemaakt. Zijn erfgenamen wilden ter nagedachtenis aan Stieg Larsson zijn Millennium-universum levend houden voor de miljoenen fans en hebben toen gezocht naar een auteur om een vervolg te schrijven. Dat was David Lagercrantz.

David Lagercrantz werkte als misdadjournalist en schreef daarna verschillende romans, literaire thrillers en non-fictieboeken waaronder de bestseller *Ik, Zlatan*

over Zlatan Ibrahimović. Van zijn vervolg op de Millennium-trilogie *Wat ons niet zal doden* werden wereldwijd meer dan 6 miljoen exemplaren verkocht. Daarna volgde *De man die zijn schaduw zocht* en nu verschijnt dan zijn laatste deel: *Zij die moet sterven*.

Wil je meer informatie over Scandinavische thrillers, kijk dan op www.scandinavischethrillers.nl, volg [@scandinavische_thrillers](https://www.instagram.com/scandinavische_thrillers) op Instagram of like onze pagina: [facebook.com/ScandinavischeThrillers](https://www.facebook.com/ScandinavischeThrillers).